

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Herr Panthakaks Historie og Meeninger

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 160. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297000976.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

Leibniz besvarer Bayles spørgsmål ved at minde om, at Gud selv er fuldkommen, og skulle han have skabt en fuldkommen verden, ville den blot være blevet en gentagelse af ham selv. En verden forskellig fra Gud, en skabt verden, måtte nødvendigvis blive ufuldkommen. Eller m.a.o.: den måtte hvile på selve dét metafysiske onde, at den ikke kunne optage hele Guds væsen i sig. Det metafysiske onde blev igen udgangspunktet for det moralske onde, som er skabningens mulighed for at begå onde eller syndige handlinger. Og som en konsekvens af det moralske onde - som syndens nødvendige straf - fulgte 161 endelig det fysiske onde, hvorved forstås de lidelser, som skabningen er underkastet. Så vidt så godt. Leibniz hævder nu, at Gud, fordi han er algod, har valgt at skabe den kombination af monader, som uden at være ét med hans eget væsen ligner det mest muligt. En verden, som kun indeholder det nødtørftigste onde, - den bedste af de verdener, som det var muligt at skabe på de nævnte metafysiske betingelser.